

Malmöfallet

Befordringsfrågor har alltid en viss förmåga bringa sinnerna i svallning. Och det är ju alltid en delikat historia jämföra och värdera sina medmänniskors meriter här i livet. Men när det finnes klara bestämmelser och examensfordringar så tycker man inte att det behöfve bli så mycken gny och gnissel, ty man har endast att till punkt och pricka följa bestämmelserna.

Enligt gällande brandlag "skall kommunens beslutande myndighet eller, efter dess bestämmande, den förvaltningsmyndighet, som handhar brandförsvaret" tillsätta brandchef. Vidare skall enligt samma lagrum "beslutet underställas länsstyrelsen, som har att pröva den utseddes lämplighet för uppdraget eller tjänsten".

I dessa bestämmelser lämnas intet rum åt politiska spekulationer av ena eller andra sorten. Men om man det oaktat låter en utnämning strängt följa partilinjerna, trots att välmeriterade medsökande finnas, ja, då är man inne på fel väg. Nu är Malmöfallet under vederbörlig utredning, och vi avvakta densamma innan vi definitivt taga ställning till frågan.

Samverkan mellan brandingenjörer och kommunala brandchefer

Anförande vid SBF:s kongress rörande industriellt brandskydd i Stockholms Handelskammare den 21 februari 1946.

Enligt gällande lagar och förordningar är det ett betydande antal statliga och kommunala myndigheter som hava sig ålagt olika omsorger, fallande under begreppet industribrandskydd. Här märkas sålunda 1) länsbrandinspektör, 2) brandsynenämnd, 3) brandchef, 4) länets civilförsvarsdirektör, 5) kommunens civilförsvarschef, 6) byggnadsnämnd med byggnadsinspektörer, 7) yrkesinspektionens representanter, 8) sprängämnesinspektionen och 9) statens elektriska inspektörer. Var och en av dessa myndighetspersoner har sina detaljer att bevaka och tillgodose i enlighet med därför gällande författningar. Genom särskilda frivilliga avtal har industrin dessutom vanligen underkastat sig eller kanske snarare tillförsäkrat sig kontroll eller rådgivning från brandförsäkringsbolagens brandingenjörer samt — i vad gäller den till landsbygden förlagda industrin — länsbrandkärsförbundens brandkonsulenter.

Det må vara herrar industrichefer förlåtet om de inför perspektivet av alla dessa myndighetspersoner och experter enbart på brandskyddsområdet erfara en viss känsla av oro inför möjligheten att förbryta sig mot någon eller några av de föreskrifter och paragrafer som från olika håll åberopas. I praktiken är dock i allmänhet inte situationen fullt så besvärande som av det förutnämnda kan tyckas framgå. Det råkar nämligen vara så att på brandskyddsområdet finnes ett par typer av yrkesmän, vilkas utbildning och verksamhet omfattar hela eller i varje fall största delen av det frågekomplex som industribrandskyddet omspannar. Dessa experter äro de kommunala yrkes-

brandcheferna och försäkringsbolagens brandingenjörer.

Någon kanske dock frågar sig varför här användes beteckningen yrkesbrandchefer och inte helt enkelt ordet brandchefer. Det må framhållas att 1944 års brandlagstiftning påbjuder förefintligheten av brandchefer i varje svensk kommun, stor eller liten, stad lika väl som socken. Detta vad landskommunerna beträffar helt nya påbud medför att av landets c:a 2.400 landskommuner över 2.000 måste utse lika många brandchefer. Dessa brandchefer ha icke endast att föra befälet över kommunens brandkår, i den mån sådan organiserats, utan skola dessutom omhänderhava det förebyggande brandskyddet närmast genom förrättande av brandsyn. Såframt det då gäller industrianläggningar med deras ofta mycket komplicerade brandskyddsfrågor är det inga lätta uppgifter för vilka man nu plötsligt inom landets olika delar skall mobilisera över 2.000 lämpliga befattningshavare. När det gäller att bedöma brandchefernas förutsättningar för att allsidigt tillgodose det industriella brandskyddet måste man sålunda — i varje fall för en lång framtid — skilja på å ena sidan det enligt äldre brandlagstiftning förefintliga brandbefälet och särskilt dess yrkesmässiga utövare i de större städerna samt å andra sidan deras många sentida yrkesbröder av modell 1944.

Vad brandingenjörerna beträffar erinras om att dessa med få undantag äro civilingenjörer som därjämte underskattats ingående utbildning på det förebyggande brandskyddets område. Däremot hava de endast teoretisk erfarenhet på

brandsläckningsområdet, vunen under studier å ämbetets vägnar på hundratals brandplatser och under deras pliktskyldiga rådgivning rörande organiserandet av industrins och samhällenas brandförsvar. Då det gäller att släcka en redan utbruten brand ha däremot brandingenjörerna ingen uppgift haft att fylla — bortsett från några fall av stora torv- och kolbränder som pågått i dagar eller veckor, varvid strategiska överläggningar mellan brandbefäl och brandingenjörer befunnits ändamålsenliga. Själva släckningsarbetet måste i övrigt självfallet helt anförtros åt det lokala brandbefälet, som ju härvidlag ensamt besitter erforderliga förutsättningar.

I enlighet med den uppdelning av brandcheferna i två kategorier som redan motiverats skall till en början beröras anledningarna till och formerna för samverkan mellan brandingenjörer och yrkesbrandchefer.

Man kan med fog påstå att det moderna industribrandskyddet är så att säga av två grader, den ena betingad av lagar och förordningar, den andra av frivillig art, men därför icke mindre betydelsefull. 1:a gradens industribrandskydd kan man med tillhjälp av gällande lagstiftning läsa sig till vare sig man är lekman eller fackman, ehuru det för den senare givetvis erbjuder mindre svårigheter än för den förre. Hit hör bl. a. en mängd byggnads- och eldstadsbestämmelser ävensom föreskrifter på det elektriska området samt i fråga om explosiva varor och eldfarliga oljor etc. Till 2:a gradens industribrandskydd kan hänföras en mängd detaljer av teknisk art som mycket avvika olika industrigrupper emellan och dessutom måste anpassas efter varje särskilt etablissemangs speciala egenart. Hit höra också stora delar av det utomordentligt viktiga område som heter ordningshållningen i och utom arbetet. Med kännedom om att bortåt 75 % av industrieldsvådorna vållas av brister i nämnda avseende förstår man betydelsen av denna fråga. Brandbolagen hava i sin premiepolitik och genom sina försäkringsvillkor sökt tillgodose brandskyddet såväl av 1:a som av 2:a graden, men under det man vad 1:a graden beträff-

far haft gällande lagstiftning som stöd så har man i fråga om 2:a graden, de frivilliga åtagandena från industrins sida, sökt verka på övertygelsens väg, dess bättre med ständigt växande förståelse från industriidkarna själva.

Vad brandcheferna beträffar ligger det i sakens natur att dessa såsom brandsynerförrättare äro till sin befogenhet begränsade till gällande lagar och författningar d. v. s. till vad här kallats 1:a gradens brandskydd. Då ifrågavarande föreskrifter både äro många och komplicerade och ofta draga rätt betydande kostnader är deras omsättande i praktiken vanligen förenat med mycket utredningsarbete och vållar stundom motsättningar mellan brandchefen och industriledaren. Tack vare att hithörande ärenden närmast handläggas av de kommunala myndigheterna och att brandchefen själv är kommunal tjänsteman och då varje industri inom en kommun är en viktig faktor i dess sociala och ekonomiska liv, brukar ju hithörande frågor slutligen lösas i allsköns samförstånd. Mycket ofta underlättas dock en sådan lösning om samarbete mellan brandchefen och vederbörande brandingenjörer från industrins huvudbrandassuradör kommit till stånd. Än mer av behovet påkallad är dylik samverkan om brandchefen önskar i brandskyddets intresse åstadkomma större resultat än vad lagligen kan påfordras d. v. s. om fråga är om vad här kallats 2:a gradens brandskydd. Redan i egenskap av ingenjörer hava brandingenjörerna i högre grad än flertalet brandchefer särskilda förutsättningar att kunna vid industrier av olika karaktär föreslå ur driftsynpunkt försvarliga extra brandskyddsåtgärder utöver de obligatoriska. Genom brandingenjörernas så gott som dagliga konfronterande med liknande problem på hundratals olika industrier i landets olika delar tillägna de sig dessutom en omfattande specialerfarenhet i dylika frågor. Tyvärr har det under de gångna av världskriget överskuggade åren här och var inom vårt lands städer klagats över bristande samarbete mellan brandingenjörerna och vederbörande brandchef. I själva klagomålet ligger ett erkännande om värdet av

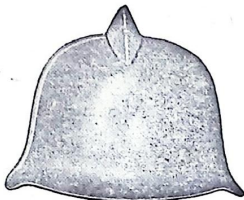
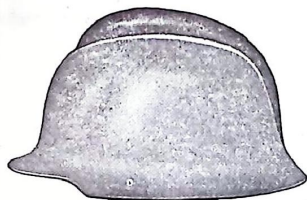
dyligt samarbete, som är i och för sig glädjande. De brister som förevarit torde väsentligen vara att hänföra till krisförhållandena. De flesta av brandingenjörerna hava längre eller kortare tid varit inkallade i beredskapstjänst. Samtidigt har deras arbetsböda i form av extra inspektions- och rådgivningsarbete för industrin genom kristidsföretelser väsentligen ökats. Även brandcheferna hava i stor omfattning varit underkastade beredskaps- och luftskyddstjänst. Allt har bidragit till att åsyftad samverkan mellan de båda yrkeskategorierna icke i önskvärd utsträckning har kunnat komma till stånd. Med kännedom om den ömsesidiga goda vilja som föreligger har man dock anledning tro att detta missförhållande skall höra till det förgångna.

Kommer så frågan om samverkan mellan brandingenjörerna och den andra kategorien brandchefer, de icke yrkesmässiga, som framför allt äro tillfinnandes inom landskommunerna. Det är ju i själva verket så att en högst betydande del av landets industri är förlagd till mindre samhällen eller den egentliga landsbygden och att frågan sålunda har stor räckvidd. Före tillkomsten av 1944 års brandlagstiftning existerade som förut nämnts inga kommunala brandchefer på den egentliga landsbygden. Rådgivning avseende det förebyggande industribrandskyddet vilade här så gott som helt på brandingenjörerna. Organiserandet av brandsläckningen vid landsbygdindustrin

var länge även deras uppgift. Den frivilliga brandkårsverksamheten, representerad av Svenska Brandkårens Riksförbund med därtill anslutna länsförbund har dock under de senaste decennierna erbjudit möjligheter till industribrandkårens inordnande under brandkonsulenternas omvårdnad. Därmed har brandbolagens inflytande på denna del av industribrandskyddet kunnat inskränkas till rådgivning rörande de allmänna principerna och erbjudande av lämpligt avpassade premierabatter för anskaffade brandsläckningsanordningar.

För att återgå till det förebyggande brandskyddet vid den till landsbygden förlagda industrin är det emellertid alljämt så att brandingenjörerna måste anses vara den viktigaste tillgången ifråga om lättillgänglig och erfaren sakkunskap.

1944 års brandlag och brandstadga anbefaller anställande av brandchef och brandstyrka i varje kommun. Brandchefen är ålagd brandsyn och landsbygdens industri borde sålunda så småningom kunna förvänta sakkunnig, reglementerad tillsyn liksom redan tidigare städernas industri. I en stor del av landskommunerna har man redan tidigare pliktskyldigast ställt sig lagens föreskrifter till efter rättelse och utsett brandchef samt utarbetat brandordning, varigenom brandsyneförarandet vederbörligen kan komma till utförande. Det heter visserligen att den Gud givit ämbetet den givar han och kraften, men i föreliggande fall får man nog ta detta tänkespråk med en nypa

BRISSMANS LÄTTMETALLS- HJÄLMAR

en succé inom hjälmstillverkningsen
Över 10,000 hjälmar sålda sedan i
april 1938.

Egen tillverkning, lagligen skyddad. Godkänd av Riksförbundets Arbetarkommission

Köp ej några hjälmar utan att först se på våra hjälmar, de skidas kosmiskt till pläsande.

Synnerligen lämpliga för Frivilliga- och Industribrandkårer då de varken rosta eller krympa.
All övrig brandmateriel av bästa kvaliteter till lägsta priser.

BRISSMANS BRANDREDSKAP.

Inneh. f. Brandmästare F. BRISSMAN.

Halmstad.

Auktoriserad försäljare för JONSEREDS slangar.

salt. De frivilliga brandskyddsorganisationerna ha i samförstånd med riksbrandinspektionen igångsatt en omfattande undervisningsverksamhet för att bibringa de 1000-tals nya brandcheferna inblick i ämbetets förpliktelser, men varje sådan kurs har blott kunnat utsträckas över några dagar. Då den utbildning som härvid bibringas jämföres med vad en högskolebildad brandingenjör med mångårig praktisk brandskyddsverksamhet tillägnat sig kan slutsatsen blott bliva en: Landsbygdens kommunala brandchefer kunna icke replacera brandingenjörerna i fråga om industrins brandskyddsomvårdnad.

Visserligen har den nya lagen skapat ytterligare en brandskyddsvårdande instans, länsbrandinspektörerna. Dessa äro i regel yrkesbrandchefer med sådana gedigna utbildning och erfarenhet på detta område. Men deras syssla är en deltidsbefattning vid sidan av den ordinarie tjänsten som brandchef i någon av länets större städer. Deras möjlighet att övervaka landsbygdsindustrins brandskydd är sålunda starkt begränsad. Konsekvensen blir att om syftet med den nya lagstiftningen skall ernås måste ett intant samarbete mellan de nyskapade kommunala brandcheferna och brandingenjörerna åvägabringas. Brandstadgan giver i själva verket en anvisning i denna riktning. I § 34 stadgas att vid brandsyn på brandförsäkrad fastighet ombud för brandbolaget må närvara och framställa sina erinringar ehuru icke deltaga i beslutet.

Hur skall detta i praktiken genomföras? Följande anordning har nått gott resultat. I den mån i ett brandbolag försäkrade industririsker finnas inom landets olika landskommuner har från bolaget till vederbörande brandchef avlåtits skrivelse med angivande av vilka industrier inom hans kommun som äro av den omfattning, att ett samarbete i brandskyddsavseende synes påkallat. I samband därmed har brandchefen anmodats meddela, då brandsyn av honom företages, för att vederbörande brandingenjör skall få tillfälle närvara och meddela sin syn på saken. Systemet bör givetvis kompletteras med att även brandingenjören vid på eget initiativ planerade industribesök om möjligt därom under rättar vederbörande brandchef, så att denne kan deltaga om han så önskar.

Det har sagts att somliga brandchefer ogärna skulle se, att de kommunala brandcheferna och brandingenjörerna gemensamt besöka deras etablissement. Man skulle hysa farhågor för att de båda sakkunniga skulle överbjuda varandra i krav på brandskyddsåtgärder och därmed vålla industrin ifråga ökade, ej nödvändiga kostnader. Denna farhåga är nog i allmänhet obefogad. Det ligger sannolikt större risk i att de båda experterna var för sig komma med olika rekommendationer som sammanlagt bliva dyrare än om en sammanjämkning vid gemensam konferens kunde komma till stånd. Dessutom bör det kanske ligga i en industris intresse att minskning sker

Knappar-, Möss- & Medlemsmärken

för Svenska Brandkårens Riksförbund

C. C. Sporrong & C:o

Kungsgatan 17, Stockholm 7 Tel. Namnanrop »SPORRONG & C:o»

i antalet av de besiktningar och inspektioner av olika slag som tid efter annan måste företagas.

Till slut synes i föreliggande ämne följande deklaration vara på sin plats. Industribrandskyddet är icke och får icke bli ett självändamål. Eld liksom eldfångda och brännbara råvaror och produkter äro nödvändiga betingelser för storparten av vår industri. Att under dylika förhållanden eftersträva en sådan grad av säkerhet att brand vore helt utesluten skulle innebära en sådan hämsko på industriell företagsamhet och drift, att det icke vore ekonomiskt försvarligt. Det frivilliga brandskyddsarbetets målsmän åsyfta icke heller något sådant. Ett visst lagom är på detta som de flesta andra samhällslivets områden vad som bör eftersträvas. Det är de onödiga brandskadorna som vi vill ha bort.

Med ett sådant syfte för ögonen måste man hysa starka betänkligheter mot det från vissa håll framställda förslaget om förstatligande av det kommunala brand-

väsendet. Lagstiftningen på brandskyddsområdet har på senare år väsentligen skärpts. Ehuru dessa skärpningar äro sakligt befogade bör vid tillämpningen på industrin i många fall lättnader i form av dispens kunna ifrågakomma. De kommunala myndigheterna och deras brandchefer i samförstånd med brandingenjörerna hava de bästa förutsättningar för att sakligt och ekonomiskt förnuftigt kunna bedöma hithörande frågor. För stats-tjänstemän i samma situation måste det bliva mycket svårt, för att icke säga omöjligt, att handla med den önskvärda smidigheten. Den glädjande starka utveckling av industribrandskyddet, som vi till hela vårt lands fromma under det senaste decenniet kunnat bevittna, kommer därför säkerligen att bäst ytterligare befrämjas under samverkan med och mellan å ena sidan kommunala — alltså icke statsanställda — brandchefer och å andra sidan det fria försäkringsväsendets brandingenjörer.

E. Lindbohm.

Motorbrandspruta

typ Albin-800, nr 2178s/13880

inköpt från ALBIN MOTOR, Kristinehamn 1944, ej använd, kompl. med transportkärria samt sugslangar.

1 st. Startspruta, kompl. monterad.

297,5 m. Jonsereds brandslang, 63 mm. diam., av normalkvalitet, uppdelad i längder på c:a 25 meter.

12 par Normalkopplingar nr 200, monterade på slang.

2 st. Grenrör nr 205.

4 „ Strålrör nr 208.

5 „ Slangbindor, enkla modell "Kvick".

3 „ Emballage för brandmaterielen.

1 „ Skjul för motorsprutan.

Spruta och brandredskap inköpt enl. Länsstyrelsens föreläggande, som nu upphört.

Svar med högsta anbud till "Motorspruta" denna tidnings huvudkontor, Stockholm f. v. b.

Enhetliga titlar

Med anledning av den nya brandlagstiftningen komma fordringar att ställas på en del yrkesbrandkärer, att antalet befäl förutom brandchef och vice brandchef, som genomgått brandchefskurskategorin I, ökas. Vid en del brandkärer finnas redan dylika befattningar och har vederbörande betitlats förste brandmästare eller brandmästare.

Lagstiftningen särskiljer brandmästare såsom en särskild kategori med särskild utbildning. Det ligger inte i brandbefällets intresse att främja denna benägenhet, att kalla befattning avsedd för befäl med brandchefskurs kat. I för brandmästarebefattning. Skälen till denna benägenhet torde vara flera. En del myndigheter tro sig kunna betala mindre lön till en befattningshavare med titeln brandmästare än en kallad brandkapten eller brandlöjtnant. Meningsskiljaktigheter kunna eventuellt uppstå vid uppställande av kompetensfordringar i samband med tillsättning av en sådan befattning i framtiden och utnyttjas i för brandväsendet skadlig riktning. Personer med viss inställning ha en djupt rotad motvilja mot alla titlar med militärisk klang. Andra tycka kanske att brandchef och vice brandchef bli för "fina", om de få en brandkapten under sig, särskilt som

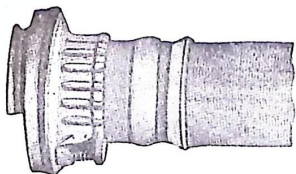
en sammanblandning av reservofficerarnas militära titlar och brandbefälstitlarna gör, att allmänheten ofta kallar brandchefen för brandkapten.

Ur brandväsendets och brandbefällets synpunkt är det av vikt, att benämningen klart uttrycker befattningens art. Det är därför betydelsefullt, att i framtiden denna kategori av brandbefäl benämnas förslagsvis brandkapten. Titeln brandlöjtnant har ju numera allmänt fått vika för brandkapten. Ordet "kapten" förekommer i sammansättningarna hamnkapten, sjökapten m. fl. — alltså rent civila titlar — och borde därför inte i samma grad som "löjtnant" stöta antimilitaristerna. Benämningarna förste och andre vice brandchef äro mindre lämpliga, då de ständigt skulle ge upphov till förväxlingar.

Titelfrågan kan vid första betraktandet synas vara av föga vikt, men som framgår av ovanstående kan den ur flera synpunkter bli av betydelse, icke minst ur lönesynpunkt. Det vore därför önskvärdt, att benämningen brandkapten i framtiden konsekvent genomfördes och att såväl riksbrandinspektör, som brandbefälsförbundet och brandbefälet medverkade härtill.

Ove Werngren.

Använd **Brissmans patentsökta monteringshylsa av aluminium**

vid montering av Edra brandslangar.

Den starkaste och bästa hittills använda monteringsmetod, provad upp till 70 kg. tryck pr kvem., skyddar slangen för sönderslagning mot kopplingshalsen, går lätt och fort att utföra utan förkunskap, ingen nitning. Begär broschyr och prislista. Provapparat sändes kostnadsfritt. Vi äro auktoriserade försäljare för Jonsereds slangar och all slang som levereras av oss monteras med den nya hylsan.

BRISSMANS BRANDREDSKAP — HALMSTAD

Inneh. f. Brandmästare F. Brissman — Norra Vägen 31 — Tel. 3333

Vad är nästa etapp?

Av ingenjör Ragnar Brodell

Utvecklingen inom svenskt brandväsende har under de sista fem à sex åren varit anmärkningsvärd. Man behöver bara tänka på, att vi under denna tid dels fått en statlig brandskola dels en ordnande och reglerande brandlag. Vi få inte heller glömma den fantastiska kvantitativa upprustning kriget medfört.

Vad brandskolan betytt och kommer att betyda för svenskt brandförsvar kan knappast överskattas. Redan nu har dess verksamhet satt kraftiga spår runt om i landet. Det håller på att växa fram en ny anda inom svenskt brandväsende och härtill har brandskolan i hög grad bidragit.

Brandlagen har gett oss en riksbrandinspektör, givit brandbefälet och brandväsendet över huvud en starkare ställning i samhället och bringar ordning och reda i förhållanden, som beröra brandväsendet. Brandlagen och brandskolan äro två kraftiga grundpelare för det svenska brandväsendet.

Men grunden är icke färdig!

Det brister i åtminstone ännu en grundläggande sak. Vi ha fått en synnerligen förnämlig skola för utbildning av befäl av alla kategorier, men hur utbilda vi våra brandmän? ... Någon invänder naturligtvis, att ha vi bara ordentligt utbildat befäl vid våra brandkårer så skola väl dessa i sin tur kunna utbilda sina egna brandmän ordentligt. Och naturligtvis KUNNA de göra det, men... jag undrar om det är det mest effektiva och rationella sättet att *utbilda brandmän* och att *utnyttja befälet*. Låt oss tänka efter hur det går till, då en ung man nyanställes som brandman vid en brandkår och skall *UTBILDAS*.

Det tar tio år att bli brandman...

Vi kunna förutsätta att mannen ifråga aldrig förut frågat sig vad en brandkår

egentligen är för något, men nu erhållit anställning vid en medelstor brandkår. Varje år nyanställes där högst en à två brandmän.

Man kan inte begära, att någon av det högre befälet på en brandkår skall ägna sina krafter åt att utbilda EN man. De ha i regel mer än tillräckligt arbete med besiktnings- och rådgivande verksamhet. Utbildningsarbetet överlåtes för den skull med varm hand åt en förman, vilket naturligtvis i och för sig inte är något fel.

Den unge brandmannen får sin utrustning, lite instruktioner hur han snabbt skall få på sina kläder vid larm och så har första dagen gått. Han får sedan under c:a 14 dagars tid ett par timmar varje dag ägna sig åt att förkovras i brandyrkets alla hemligheter, d. v. s. han får lära sig en hel del fristående detaljer inom yrket, men det blir sällan någon följdriktig stegring i utbildningsarbetet. Han får VETA hur en hel del skall utföras, men han får inte GÖRA det av den enkla anledningen att det för att sköta en del redskap, t. ex. en mekanisk stege, går åt fyra—fem man. Man anser sig inte kunna undvara så mycket folk från det dagliga arbetet, för att EN skall utbildas.

Den nyanställde får sålunda som regel endast lära sig hur man beslår (klargör) en brandpost, sköter ett strålrör, kopplar slang m. m. Samt möjligen grunderna för uppträdande vid eldsläckning. Han sättes sedan — efter c:a en vecka! — in i utryckningstjänst. Det är meningen, att den nyanställde brandmannen genom att delta i brandkårens ordinarie övningar så småningom skall förkovra sig dithän, att han blir en fullt duglig brandman. Undra sedan på att det beräknas gå åt åtta till tio år för att göra en karl till brandman!... Jag vet, att på en del håll inom landet finnas brandmän, som varit i tjänst både tre och fyra år, utan att de

lärt sig behärska den materiel de skola bruka under kanske svåra förhållanden.

Vi behöver en brandmannaskola.

Det är väl knappast något yrke, som ställer så stora krav på sina utövare som just brandmannens. Det omfattar allt! Brandmannen skall ständigt vara i högsta fysiska form, han skall vara skicklig all-round-tekniker, ha god omdömesförmåga, vara modig och hård, kunna arbeta självständigt o. s. v. Men först och sist **MÅSTE HAN I DETALJ BEHÄRSKA** den materiel han skall utnyttja i sitt arbete. Hans eget och andras liv kunna vara beroende av detta. Brandmannen måste alltså vara väl utbildad **INNAN** han sättes in i utryckningstjänst. Han har rätt att fordra det.

Enda effektiva sättet att lära sig behärska materielen är genom en väl planlagd och hårt genomförd, **SAMMANHÄNGANDE** utbildning. Vi måste förr eller senare ha en brandmannaskola — en yrkesskola — som den enskilde brandmannen måste ha genomgått innan han får insättas i tjänst. Då få vi från början en stabil grund att bygga det vidare utbildnings- och övningsarbetet på. Vi kunna från början till fullo utnyttja våra brandmän och få slagkraftigare brandkärer. Även befälet utnyttjas på så sätt effektivare.

Endast vid våra största brandkärer kan utbildningen av nyanställda bedrivas i form av en särskild "skola". Då kan man på ett helt annat sätt tillvarata tiden och utnyttja lärarnas kapacitet. Dessutom får man möjlighet att företaga en viss gallring redan på ett tidigt stadium, vilket är en avsevärd fördel. För våra små och medelstora — och naturligtvis även större — brandkärer bör en brandmannaskola skapas. Det skulle för hela Sverige säkerligen räcka med en kurs på två à tre månader varje år. Som lärare och utbildningsbefäl kunna med fördel nytexaminerade brancheför, brandmästare och brandförmän användas. Som skolchef bör dock ett äldre rutinerat brandbefäl tjänstgöra.

Under kriget ha väl strängt taget alla yrkesbrandkärer haft att utbilda s. k.

vapenfria vpl. Det visade sig, att det mycket väl gick att på två månader lära dessa att nödortfigt behärska flertalet förekommande redskap. Erfarenheten saknades dock. Men är det inte nödvändigt att väl behärska alla redskap för att rätt kunna ta vara på de erfarenheter en eldsvåda kan ge?...

Man kunde ibland få höra ordinarie brandmän klaga över, att den utbildning, som gavs de vapenfria vpl, var mycket bättre än den de själva någonsin fått. Det måste väl vara fel någonstans då! Vi måste väl kunna ge våra egna brandmän en bättre utbildning än vad krigsreserven får. Med lämplig utbildning och med utnyttjande av andras erfarenhet bör en brandman kunna vara fullt användbar efter två à tre års tjänst i stället för som nu åtta à tio.

Blir kostnaden stor?

Naturligtvis komma många att invända, att det inte finns en enda kommun inom landet, som vill bekosta sina brandmäns utbildning vid en särskild skola. Det blir för dyrt!... **NEJ!** Det kommer i längden att bli billigare. Det måste vara sämre ekonomi att betala full lön till en brandman, som först efter tio års tjänst kan utnyttjas fullt, än att betala kanske 500 kr. extra till en brandmans utbildning, som gör, att han redan efter två år är fullt användbar. Det är säkerligen väl utnyttjade medel.

Kanhända komma vi dithän att Statens svarar för även brandmännens utbildning liksom nu sker med polisernas. Det finns ingenting som hindrar, att skolan drivs i Statens brandskolas regi, även om själva utbildningen måste förläggas till någon brandkår ute i landet. Vi skola väl hoppas, att Statens brandskola så småningom får en egen brandstation med full utrustning och att antalet fast anställda lärare ökas, så att brandskolan kan ta hand om all utbildning av brandmän av alla kategorier.

Låt oss som nästa etapp i vårt brandväsendes utveckling få en brandmannaskola — **EN GRUNDLÄGGANDE YRKESUTBILDNING,**

Meddelande från Statens Brandskola

Följande elever ha med godkända betyg avslutat:

*Brandförmanskurs kat. I den 10/9—
21/12 1945.*

Engström, Haldo, brandman, Östersund; Bloom, Nils, brandman, Örebro; Karlsson, Albin, brandsergeant, Åbo, Finland; Vikström, Hilding, brandkorpral, Åbo, Finland; samt följande brandmän Crone, Cai, Sundsvall; Johansson, Robert, Stockholm; Smedberg, E. R., Stockholm; Tillman, Pontus, Stockholm; Tornling, Gösta, Stockholm; Örthberg, Sixten, Stockholm; Cederholm, Hans, Stockholm; Lander, Yngve, Skövde; Tapper, Rune, Nyköping; Rask, Helmer, Mariestad; Björck, Albin, Lund; Andersson, Gösta, Linköping; Danielsson, Börje, Kristianstad; Jaxell, Gustaf, Karlskrona; Andersson, Thore, Karlskoga; Björkman, Erik, Jönköping; Nordin, Ale, Härnösand; Nydahl, Erik, Hälsingborg; Borgström, Nils, Göteborg; Stjerneman, Harry, Göteborg, Thulin, Gustaf Adolf, Göteborg; Höök, Vilhelm, Eskilstuna.

*Brandchefskurs kat. II den 17/9—
27/10 1945.*

Andersson, Knut, brandchef, Surte; Bergkvist, Tage, brandchef, Ämotfors; Carlsson, Bernt, brandmästare, Bofors; Charpentier, Åke, brandchef, Gällivare; Danielsson, Gunnar, brandman, Huddinge; Ek, Hans, brandman, Vinslöv; Eurén, Harry, brandmästare, Karlsborg; Frisk, Lars, brandman, Hagfors; Fäll, Hugo, brandförman, Arvika; Gardbring, Sven, Lilla Edet; Hammarlund, Bror, brandchef, Tomelilla; Johansson, Gunnar, brandförman, Ulricehamn; Karlsson, Robert, brandmästare, Mjölby; Kock, Ingemar, brandchef, Gullspång; Lindeberg, Eric, brandchef, Piteå; Lundin, Allan, brandmästare, Västerås; Staberyd, Egon,

v. brandchef, Bollnäs; Ström, Wiking, v. brandchef, Munkfors; Svensson, Axel, brandchef, Enebyberg; Wendt, Torsten, Sandviken.

*Brandmästare- och brandförmanskurs
kat. II den 20/8—8/9 1945.*

Back, Johan, brandman, Mölndal; Berglund, Sigfrid, brandman, Storvik; Eriksson, Nils, brandman, Storvik; Forsell, Harald, brandman, Sundbyberg; Hjelm, Gustav, brandchef, Ljungsbro; Johansson, Johan, brandförman, Trosa; Karlsson, Aldor, brandförman, Figeholm; Larsson, Bengt, Stockholm; Lundin, K. E. G., brandman, Sundbyberg; Nilsson, Arne, brandman, Hudiksvall; Pettersson, Eric, brandman, Avesta; Skånberg, Erik, brandman, Lidingö; Zetterling, Thure, v. brandchef, Västerås.

Brandchefskurser kat. III hösten 1945.

Växjö 17/9—29/9, 32 elever, Kalmar 24/9—6/10, 31 elever, Örebro 22/10—3/11, 36 elever, Västerås 15/10—27/10, 16 elever, Karlstad 12/11—24/11, 26 elever, Uppsala 12/11—24/11, 18 elever, Trollhättan 5/11—18/11, 36 elever, Halmstad 26/11—8/12, 25 elever, Härnösand 12/11—24/11, 18 elever, Södertälje 22/10—3/11, 15 elever, Södertälje 5/11—17/11, 16 elever. Summa 269 elever.

Repetitionskurser kat. III hösten 1945.

Malmö 13/8—18/8, 20 elever, Hälsingborg 17/9—22/9, 17 elever, Skövde 24/9—29/9, 25 elever, Halmstad 29/10—3/11, 23 elever, Karlskrona 19/11—24/11, 24 elever, Kristianstad 19/11—24/11, 29 elever, Malmö 9/11—24/11, 31 elever. Summa 169 elever.

Under våren 1946 planeras brandchefs-

**Användandet av smalslangar
erbjuder många värde-
fulla fördelar!**

”HENRIKSSONS”

leverera

**SMALSLANGAR och
SMALSLANGSARMATUR**

utförd i enlighet med den fastställda
SMS-standarden.

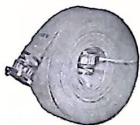
**Anskaffa en för Edert behov
lämplig smalslangsutrustning!**

Vi stå med nöje till Eder tjänst med
erforderliga upplysningar.

VÄND EDER TILL

HENRIKSSONS BRANDREDSKAP

STOCKHOLM Telefon 20 78 22, -23, -24, -25
GÖTEBORG .. 19 51 03
MALMÖ .. 759 42
SUNDSVALL .. 2989

FIRMAN GRUNDAD 1828

AUKTORISERAD återförsäljare för Jonsereds brandslangar

”Underskatta ej en liten brandkår”

Under ovanstående rubrik har vid ett par tillfällen, bland annat av kapten F. Kylberg, Wattholma, framförts vissa exempel på, huru en liten brandkår vid brand kan rädda stora värden, och ber jag att här nedan med några rader få relatera ett fall, då en verkligt duktig liten landsbygdsbrandkår kunnat ingripa och räddat stora värden.

Den 28 febr. 1946 kl. 4 på morgonen hade fru Anna-Greta Lundberg i Hednoret, Överluleå socken, stigit upp för att se efter vad klockan kunde vara. Då hon härvid råkade titta ut genom ett fönster observerade hon, att den c:a 100 meter därifrån belägna betongfabriken, tillhörig Kommanditbolaget Betong i Boden, stod i ljustan låga. Hon slog omedelbart alarm till Hedens brandkår, bestående av 8 man, boende i närbelägna gårdar. Brandkåren, under befäl av hemmansägare Harald Jansson, utryckte så fort sig göra lätt. Till dess disposition stod en luftskyddet tillhörig Magirussspruta samt 350 m. slang. Sprutan förvarades i kallgarage varför hr Janssons fru samtidigt som

mannen alarmerades uppvärmd vatten i en kittel, vilket sedan slogs över evakueringspump m. fl. ställen på sprutan för att värma upp densamma. Efter c:a tolv minuter var brandkåren framme vid brandplatsen, där två minuter efter brandkårens ankomst taken över mekaniska verkstaden och betongstampningsavdelningen rasade ned. Vatten togs från ett närbeläget sandtag, där grundvatten trängt fram och stod till ett djup av c:a 2 meter. En slangledning utlades omedelbart från sprutan, varjämte ytterligare en utlades i reserv. Mekaniska verkstaden och betongstampningsavdelningen voro givetvis tillspillogivna, men hela det övriga etablissementet, ett ungefär 75 m. långt hus, vars underdel utgjordes av poolsten och överdelen av trä, lyckades man genom ett synnerligen energiskt och målmedvetet arbete rädda. Då brandkåren började sitt arbete hade elden redan spridit sig över delar av trävinden, men genom att taga upp utluftningshål i taket och därifrån bekämpa elden, lyckades man rätt snart hindra eldens vidare

kurser och repetitionskurser kat. III inom följande län:

Brandchefskurser kat. III:

Stockholms län, Uppsala län, Södermanlands län, Östergötlands län, Kronobergs län, Kalmar län, Gotlands län, Hallands län, Göteborgs- och Bohus län, Skaraborgs län, Värmlands län, Örebro län, Västmanlands län, Kopparbergs län, Gävleborgs län, Västernorrlands län, Jämtlands län, Västerbottens län, Norrbottens län.

Repetitionskurser kat. III:

Jönköpings län, Blekinge län, Kristianstads län, Malmöhus län, Göteborgs- och Bohus län, Älvsborgs län, Värmlands län, Kopparbergs län, Gävleborgs län, Väster-norrlands län.

**Mössmärken
Gradbeteckningar
Armbindlar
Tjänsteålderstecken**

Aug. Holts Gulddragerifabriks A.-B.
Mäster Samuelsgatan 67 STOCKHOLM
Tel. 20 78 58 och 10 05 33

Ett *all round* andningskydd

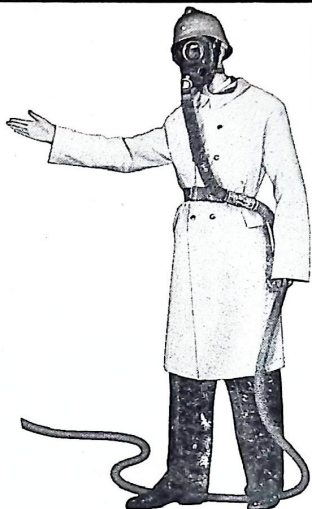

friskluftmask

Vid vissa bränder med svår rökutveckling måste tyngre gasskydd användas. En syrgasmask kan emellertid ställa sig onödigt dyrbar. Då är Auer friskluftmask det rätta andningskyddet. Den gör bäraren oberoende av den omgivande luften — andningsduglig luft tillföres genom en slang, vars yttre ände befinner sig i friska luften — är lätt att bära och hindrar ej arbetet.

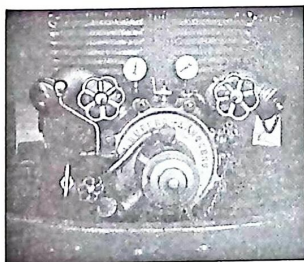
Auer friskluftmask kan med fördel ersätta koloxid- och syrgasmasker vid ett flertal arbeten inom brand- och gasskyddet. Den blir dessutom i längden billigare genom att den praktiskt taget saknar detaljer, som förbrukas. Begär offert och närmare upplysningar!

BIRGER CARLSSON & Co. A-B

KAPTENSGATAN 6 - STOCKHOLM - TELEFON 67 91 30 (VÄXEL)

Frontmonterade pumpar

från 1000 till 2000 m/lit.

Med avgasevakivering, oljekylning och synkr. koppeling till motorn.

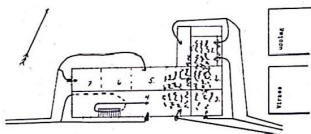
WILH. RUBERG - LÅNGBRO

Tel. Kristianstad 174 och 178

Industribrand i Gällivare

Fredagen den 7 december utbröt eldsvåda i J. F. Sjöströms snickerifabrik. Gällivare borgarbrandkår alarmerades kl 18.08. Den första utryckningsvagnen var på brandplatsen kl 18.12 och den andra kl 18.13. Vid brandkårens ankomst till brandplatsen var virkestorken (1) (se bifogade planskisser) med inneliggande 700 kbf. torrt virke, samt fabriken ytbehandlings- och polerrum (2 och 3) belägna på övre våningen, övertända. Genom allt damm från snickeriverkstaden spred sig elden med explosionsartad hastighet över hela övre våningen till där liggande stora lager av fernissor, lacker, polermedel, fanéer samt under montering varande arbeten (5). Släckningsarbetet försvarades avsevärt genom att rökmasker ej kunde användas till följd av den

starka kylan. Elden bekämpades med vatten ur nio slangledning, från 2 brandposter och 2 motorsprutor varav den ena på 1600 l/m och den andra 800 l/m. Vid brandtillfället rådde en kyla av —20 grader med svag nordvästlig vind.

1. Virkestorken
  - 2 o. 3. Poler- och ytbehandlingsrum
  4. Monteringshall
  5. Förråd av fanér och glas
  6. " " beslag och smiden
  7. Reparationsrum
- Strecket = Elden vid brandkårens ankomst till brandplatsen.

spridning. Eldsläckningsarbetet utfördes mönstergillt och under bästa ordning och måste jag såsom brandman ge de relativt rutinerade brandmännen en kraftig eloge för det utomordentliga arbete, som de här hade presterat under svåra förhållanden. Bl. a. räddde vid brandtillfället en kyla av — 22° C.

En kvävande rök utvecklades hela tiden, och då de icke disponerade några rökmasker var deras arbete synnerligen påkostade. De ha förut haft luftskyddets gasmasker till löns, men i samband med beredskapens avveckling hava dessa återlämnats. För övrigt måste framhållas, att denna lilla brandgrupp för egna medel anskaffat sin utrustning (alarmrockar, strålrör m. m.). De ha visserligen av vederbörlig kommun erhållit löfte om ekonomiskt bidrag, men hittills ha de icke fått något dylikt.

Skadorna å huset med inventarier torde belöpa sig på c:a 40.000:—, men brandkåren räddade genom sitt raska ingripande värden för många gånger om detta belopp. Driftsstoppet i fabriken, som låg inne med stora beställningar, blir icke heller långvarigt.

Ovanstående anser jag vara ett utmärkt skolexempel på, huru även en li-

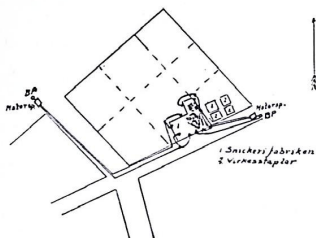
ten brandkår tack vare energiskt och rätt bedrivet arbete kan utföra små underverk. Jag har med vår brandkår vid ett par tillfällen haft nöjet att samarbeta med Hedens brandkår vid ett par större bränder och har jag alltid glatt mig åt deras mönstergilla arbete. Brandchefen H. Jansson och hans motorsprutskötare och närmaste man ha vid Bodens brandkår genomgått en kortare utbildning och ha de vidare deltagit i av länsförbundet anordnade utbildningskurser, varjämte övningarna bedrivs på ett riktigt sätt. Ett mycket starkt intresse för eldsläckningsarbetet besjälade Hedens brandkår och är det ganska betecknande, att hr Jansson, då jag dagen efter branden frågade honom, varför han icke hade tillkallat hjälp, svarade: "Jag höll ju på att släcka, så inte hade jag tid med det, och förresten såg jag ganska snart, att jag behärskade situationen, så det var onödigt att alarmera någon mera kår".

Det skulle vara önskvärt, om alla landets landsbygdsbrandkårer, och övriga brandkårer med för den delen, besjälades av samma geist och framåtanda som den, som leder ovan omtalade lilla brandkår.

Thor Strandberg.

Fara för eldens spridning till utanför fabriken befintliga stora virkestaplar förelåg, men dessa kunde till alla delar skyddas och blevo helt oskadade. Efter 2 1/2 timmes intensivt arbete var elden begränsad, men eftersläkning pågick i ytterligare över 4 timmar.

Fabriksbyggnaden var uppförd av trä i två våningar med en golvyta av 372 kvm i vardera våningen. Nedre våningen inrymde själva maskinverkstaden och den övre våningen monteringshall, polerings- och ytbehandlingsavdelning samt förråd av fanéer, fernissor och annan snickerimaterial.

Av fabriksbyggnaden blev yttertaket, innertaket och inredningen å övre våningen svårt brandskadade. Ytterväggarna å övre våningen blevo lindrigt skadade och nedre våningen endast vattenskadad, varför hela maskinuppsättningen blev räddad. Virkestorken totalskadades.

På bifogade skisser har jag velat ge en översikt på hur slangarna lades ut, och hur elden bekämpades.

Ivar Falk
brandchef.

Brandskadorna under februari

uppgick till 4,7 milj. kr. mot 2,2 milj. under samma tid förra året. De största bränderna har drabbat Svenska bindgarnsfabriken i Lund, restaurang Runan, Stockholm, Misterhults ålderdomshem i Småland, Kohlsva jernbruk, Kolsva, I 2:s förråd i Karlstad, Malsjö hönsgård i Malsjö samt Vin- och spritcentralen i Stockholm.

60 år

Brandchef Arvid Hæggröm.

Förbundets mångåriga f d sekreterare och redaktör, brandchefen i Malmö Arvid Hæggröm fyller den 5 april 60 år.

Hæggröm började sin bana som officer vid Kungl. Skånska Dragonregementet, men gick på övergångsstat i samband med regementets indragning 1928. Redan år 1915 fick han kontakt med brandväsendet såsom brandchef i Ystad, på vilken post han kvarstod till dess han år 1928 helt övergick i Svenska Brandkärernas Riksförbunds tjänst som sekreterare. Dessförinnan hade han som konsulent och redaktör i förbundet tjänstgjort i Ystad under åren 1918—1928. Den 1 mars 1929 utnämndes H. slutligen till brandchef i Malmö.

Bland de förtroendeuppdrag som kommit honom till del märkes bl. a. såsom suppleant i Riksförbundets centralstyrelse.

Redaktören hyllar sin företrädare.

Allan.

50 år

1. brandkapten Andreas Grill.

Om vännen CG behövde ett nytt familjevapen så borde detta utgöras av en rökdykarutrustning korsad av ett par badmintonrackets, ty därmed voro huvudpunkterna i hans liv illustrerade på bästa tänkbara sätt. Som livhusar började han sin bana, men redan 1921 finner man honom som aspirant vid Malmö brandkår och året därpå i Stockholm. År 1923 nåddes den första etappen i form av utnämning till andra brandkapten i Stockholm, som år 1937 följdes av nästa i form av utnämning till förste brandkapten. Åtskilliga studieresor såväl till USA och England som Tyskland och våra grannländer har under årens lopp fört honom helt "röken i våld", då han som brandkårens rökdykarexpert speciellt ägnat sina resor åt därmed sammanhängande problem.

Vid brandkurser för yrkesfolk, militärer och luftskyddspersonal i 1.000-tal har han medverkat som lärare och aldrig försummat "puffa" för sitt rökskydd. Han är dessutom något av en levnadskonstnär, känner alla, är känd av alla, men är trots detta först och främst hemmamänniska och sina vänners verkliga vän!

Det är den 12 april CG fyller sina femtio år och adressen är Kungsholms Brandstation, Stockholm. Har den äran!

Allan.

Skolungdomen som
brandskyddsmän

Att tala med bönder på bönders vis och med lärde herrar på latin det är en stor konst det, som inte är allom givet. Och ändå är det ingenting jämfört med konsten att kunna utlägga ett förhållandevis torrt och sakligt fackämne för en ungdomlig publik så att denna inte blott förstår vad det är fråga om utan helt ryckes med ja, fångas, tjasas, lockas till att glömma allt och bara blint följa det ordflöde som ohämmat strömmar ur föredragshållarens mun. Mig veterligt är det endast "sagofarbror" Fredrik Kylberg från Vattholma som fullödigt behärskar denna konstart.

Vid otaliga tillfällen under de gångna orosåren har han tagits i anspråk för brandskyddspropaganda bland skolungdom. Att Fredrik Kylberg är en god föredragshållare torde vid det här laget ingen av denna tidskrifts läsare sväva i okunnighet om, så som han kuskat omkring, men att han dessutom är en ungdomsledare av rang är måhända en nyhet. I slutet av februari i år hade industrierna i Avesta tillsammans med fackföreningarna, ABF och yrkesinspektionen ordnat några dagars skyddsutställning i Avesta samskola, en av dagarna var anslagen åt brandskyddspropaganda för folkskolans elever. Programmet för denna omfattade dels besök på utställningen i samskolan och dels ett föredrag av kapten Kylberg på biografen Grand, och avslutades med ett par filmförevisningar. Det myllrade av ungar i alla åldrar och det ville till farbror Kylbergs alla röstresurser för att i början göra sig hörd. Men när han väl fått ungarna med sig så var det så tyst och stilla i den stora salen, att den berömda knappålens fallande säkerligen åstadkommit ett jordbävningliknande dån. Det rörde sig om försiktigheten med elden och om hur var och en av ungarna i sitt hem kunde bli en slags brandman, eller kanske rättare brandskyddsman. För att få det hela mera livfullt använde sig föredragshållaren av åhörarna som fingro spela med i olika

Bemärkelsedagar

60 år.

22 april: Brandingenjör John Settergren,
Brandförsäkringsbolaget Göta.

50 år.

13 april: Brandingenjör Carl-Wilhelm
Danielsson, Tor, Vegetebolagen.

40 år.

21 april: Brandmästare Oskar Rasmus-
son, Marstrand.

29 april: Brandmästare Eric G. Højjer,
Kalmar.

Riksförbundets årsmöte

Svenska Brandkärernas Riksförbunds årsmöte äger rum under dagarna den 13—15 juli i Sundsvall. Svenska Brandskyddsföreningen och Svenska Brandbefälsförbundet har samtidigt förlagt sina årsmöten till Sundsvall.

Ett uppmärksammat radioföredrag,

"Landsbygdens försäkringsföretag", hölls den 3 febr. av sekreteraren hos Landsbygdens Brandförsäkringsbolags förening F. Åkerman.

Föredraget återfinnes i Jordbrukarnas Föreningsblad nr 9/1946 och Gjallarhornet nr 3/1946.

episoder, dels såsom inestängda offer, dels som räddande och släckande brandmän, men även som väggar, fönster och dörrar i de "brinnande fastigheterna" där dramata utspelades. I och för sig låter detta inte så märkvärdigt, men den som har varit närvarande vid ett dylikt propagandaföredrag glömmet för det första aldrig vad han hört, och för det andra är jag övertygad om, att om de som makten hava sänder kapten Kylberg land och rike runt för att i skolorna upprepa sitt föredrag, så har de gjort brandskyddet en stor tjänst. För det som under barnårens lek fastnat i sinnet sitter kvar livet igenom.

Allan.

Riksförbundet och Holmenkollenloppet!

Till Svenska Brandkärernas Riksförbunds expedition anlände för några dagar sedan ett litet paket avsänt från Norge och innehållande Riksförbundets medlemsmärke. Vidare hade avsändaren skrivit att han funnit nålen vid årets Holmenkollen tävlingar, och nu genom riksförbundets förmedling hoppats kunna återställa nålen till rätte ägaren.

Avsändare var herr Peer Olrog Hanson, Oslo. Vi tacka på förhand för vänligheten och hoppas att ägaren anmäler sig till Svenska Brandkärernas Riksförbunds expedition, Regeringsgatan 12, Stockholm.

ASON:

— Klart vatten!!
— Nää, de' ä grumligt!

Brandchefsbefattningen

i Krylbo köping ledig från den 1 juli 1946. Deltidstjänst. Lön enligt överenskommelse. Ansökan åtföljd av betyg och de meriter sökanden anser lämpligt åberopa skola vara inkomna senast den 1 maj 1946.

Krylbo köpings brandstyrelse.

Box 172, Krylbo.

KUNGÖRELSE

Brandchefsbefattningen vid Karlskrona Stads Brandkår kungöres härmed till ansökan ledig.

För att kunna antagas till brandchef fordras att hava genomgått fullständig befälsutbildning vid större yrkesbrandkår samt att under minst två år hava bestritt tjänst såsom brandbefäl. Därjämte fordras att kunna styrka sig vara i besittning av goda befälssegenskaper.

Löneförmånerna utgöra f. n.: Grundlön 7.750:— kronor, tre ålderstillägg, vardera å 485:— kronor efter respektive 5, 10 och 15 års tjänst, samt variabelt tillägg f. n. utgående med 2.402:50 kronor i lägsta och 2.853:55 i högsta löneklassen. Hårtill kommer beklädnadsbidrag med 250:— kronor per år jämte dyrtidstillägg, f. n. 50:— kronor per år.

Befattningshavaren är skyldig bebo familjebostad om fem rum och kök. Årliga hyran härför utgör f. n. 1.000:— kronor.

Anställningen sker på grundval av löne- och avlöningsstat för Karlskrona Stads befattningshavare jämte allmänna bestämmelser för dess tillämpning.

Ansökningshandlingar, som skola åtföljas av åldersbetyg och läkarintyg, skola vara inkomna till brandstyrelsen i Karlskrona senast den 15. april 1946.

Karlskrona den 1. mars 1946.

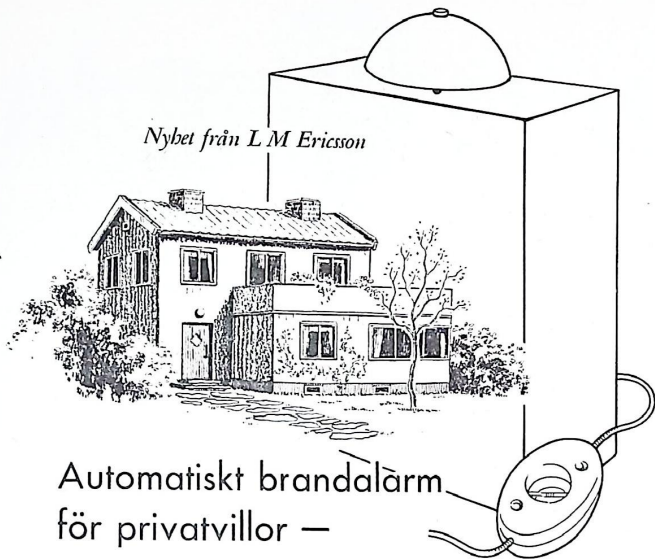
Brandstyrelsen.

Rekvirera den nyutkomna handboken

»**Eldsläckningslära**»

Pris: 4:— häftad; 6:50 inbunden

**från Svenska Brandkårernas Riksförbunds Expedition,
Regeringsgatan 12, Stockholm**

VILLA-LARM

För första gången finns nu ett effektivt, automatiskt brandalarm, avsett för privatvillor och konstruerat efter samma principer som L M Ericssons "stora" automatiska brandalarmsystem, som sedan årtal skyddar egendom och inventarier till oerhörda värden över hela vårt land.

Detta nya villa-larm skiljer sig från vårt "stora" system därigenom, att brandkären icke tillkallas, då larret utlöses. Villa-larmet varskar istället dem som befinna sig i huset genom ihållande larm på signalklocka. Den vanligaste orsaken till att personer mista livet i samband med villabränder har varit den, att branden inträffat nattetid och att vederbörande blivit för sent väckta. L M Ericssons villa-larm fungerar som en livräddare genom att i tid varsko om eldfara. Därigenom kan man också bli i tillfälle att raskt ingripa, så att eldens framfart många gånger kan

begränsas. Apparaturen är enkel och består av centralapparat och kontaktledning med termokontakter, som framdrages såväl genom vinds- som källarvåningarna. Dessutom finns möjlighet att kombinera alarmanordningen med inbrottsalarm genom att förse vissa dörrar och fönster med alarmkontakter. Systemet är *vilströmskontrollerat*, vilket innebär, att man alltid är säker på att anläggningen är i drift.

För en medelstor villa blir engångskostnaden kr. 350:— för apparat och 50 m termokontaktledning, varjämte tillkommer montagekostnaden.

Elektriska installationsfirmor landet runt leverera dessa nya alarmanläggningar och stå till tjänst med alla erforderliga upplysningar.

Begär vår broschyr "Tänk på eldfaran innan det brinner" som sändes utan kostnad eller förbindelse.

En brandmästaretjänst

eventuellt i kombination med sotarmästaretjänst, skall under förutsättning av kommunalfullmäktiges godkännande, snarast tillsättas vid Rättviks Brandkår.

Blivande befattningshavare är skyldig bebo anvisad tjänstebostad samt att härför erlægga fastställd hyra samt att ställa sig till efterrättelse socknens brandordning och reglementen samt de avlönings- och andra bestämmelser som äro eller kunna bli antagna.

Utbildning kategori II vid Statens Brandskola önskvärd.

Till Brandstyrelsen ställd ansökan, åtföljd av meritförteckning jämte övriga handlingar sökanden vill åberopa, jämte uppgift om löneanspråk och tidigaste datum för ev. tillträde, skall senast den 15 april 1946 vara insänd till brandchefen i Rättvik, vilken lämnar närmare upplysningar ang. befattningen.

Rättviks Sockens Brandstyrelse.

Brandmästarebefattningen

vid Falkenbergs stads brandkår kungöres härmed till ansökan ledig.

Befattningen, som skall tillträdas den 1 juni 1946 eller efter överenskommelse med brandstyrelsen, är placerad i 10:e lönegraden med en begynnelselön av 3.700 kronor och en slutlön av 4.487 kronor per år. Härtill kommer fri uniform samt dyrtidstillägg i enlighet med för stadens befattningshavare gällande grunder (f. n. 20,7 %). För befattningen gäller 3 månaders ömsesidig uppsägningstid.

Sökande bör hava genomgått brandmästare- och brandförmanskurs kategori II eller äga motsvarande utbildning.

Befattningshavaren är skyldig att bebo tjänstebostad samt därför till staden utgiva viss ersättning (f. n. 400 kronor per år).

Blivande befattningshavare är skyldig att underkasta sig såväl bestämmelserna i tjänste-, avlönings- och pensionsreglementen för Falkenbergs stad samt för tjänsten gällande instruktion som de ändringar av och tillägg till reglementen och instruktion, som i vederbörlig ordning fastställas.

Ansökan, åtföljd av betygsavskrifter, meritförteckning, åldersintyg samt handlingar i övrigt, som sökanden vill åberopa, skall insändas till brandstyrelsen senast den 22 april 1946.

Falkenberg den 22 mars 1946.

Brandstyrelsen.